

[Thestrup.]

høj grad økonomiske hensyn, der ligger til grund for grænsen nedad, for vi skal naturligvis passe på ikke at få for mange højt lønnede embeder, men der er også et hensyn at tage til de pågældende dommere. Det er ikke tilfredsstillende for de højt kvalificerede jurister, som vi ønsker at vore dommere skal være, at beskæftige sig med arbejde, der lige så godt udføres af yngre jurister, dommerfuldmægtige og retsassessorer, og det er vel endnu mindre tilfredsstillende for dem ikke at have dagen optaget af dommerarbejde, alt naturligvis inden for rimelighedens grænser.

I bemærkningerne er der tillige fremhævet endnu et hensyn, nemlig at større byområder, selv store byområder, bør samles i én retskreds eventuelt med flere, men højst tre dommere, der deler forretningerne imellem sig, eller således at byen har en egentlig kollegial ret med en præsident, således som vi i dag kender det fra København og Århus. Det er min opfattelse, at dette synspunkt er rigtigt. Det fører til betydelige ændringer, og der vil over for det blive indvendt, at befolkningen får for langt til tinghus og dommerkontor, og at et tillidsforhold mellem befolkning og dommer derved ophører. Jeg tror ikke på rigtigheden af nogen af disse betragtninger. Det er meget få gange, at en person, der ikke er sagfører, men, om jeg så må sige, juridisk er lægmand, skal møde i retten eller har ærinde på dommerkontoret, og det er min opfattelse, at en dommers anseelse først og fremmest beror på hans juridiske kvalifikationer i forbindelse med hans forståelse af og kendskab til livsforholdene og anskuelserne i den befolkning, han er sat til at virke iblandt. At den pågældende tillige skal være et ordentligt menneske med forståelse og sympati for dem, han har med at gøre, er klart.

Der foreslås en ret betydelig forøgelse af antallet af dommere, fra 159 til 171, og antallet af præsidenter forøges herunder fra 2 til 5. Men befolkningsforøgelsen og da navnlig væksten i sagernes mængde og også i sagernes alvorlighed kræver en betydelig forøgelse, hvis dommerne skal passe det, som det er grundlovens forudsætning at de skal passe, og hvis vi ikke skal få en for langsom retspleje.

I betænkningen går man ind for nedlæg-

gelse af nogle retsassessor- og dommerfuldmægtigstillinger. Jeg anser det for meget vigtigt, at der ikke bliver flere retsassessor- og dommerfuldmægtigstillinger, end at enhver, der begynder som dommerfuldmægtig og som dommerfuldmægtig og retsassessor viser sig velegnet, kan opnå at blive dommer, når han når op i 45-47 års alderen.

Vi er allerede nået overordentlig langt i retning af at få kvalificerede kontormedhjælpere uddannet, således at de er i stand til at overtage en del af det arbejde, som juristerne i min ungdom sad med på dommerkontorerne. Det er min erfaring, kan jeg godt sige, gennem mange års arbejde på dommerkontor, at dette arbejde ikke derved bliver ringere udført. Jeg havde nær sagt: på visse områder tværtimod. Derfor tror jeg, der efterhånden må kunne foretages en indskrænkning i antallet af dommerfuldmægtig- og retsassessorstillinger. Kun hvis vi fastholder dette, kan vi vente at få de rette, velkvalificerede folk til at gå ind i disse stillinger — og hertil vil jeg gerne føje, at jeg anser stillingen som dommerfuldmægtig og retsassessor som den, der bedst kvalificerer til stillingen som underrettsdommer, såvel i enkeltdommerembederne som i de kollegiale retter, i alt fald uden for København.

Udgifterne ved reformen anslås til ca. 15 mill. kr., men jeg skal ikke nægte, at jeg frygter, at udgifterne let kan blive noget større.

Hvad de enkelte retskredse angår, har jeg nogle betænkeligheder vedrørende den foreslåede ordning for Århus amt, for Viborg amt og for Nordjyllands amt. Men jeg tror, det er bedst, at vi ser nærmere på det i udvalget, og der ligger ikke i det, jeg her siger, nogen godkendelse vedrørende de øvrige. Også dem vil jeg gerne se nærmere på i udvalget.

For politikredsens vedkommende er en af grundene til ændringen, ligesom for retskredsens vedkommende den ændrede kommunale inddeling, og her er denne grund mere tvingende end ved retskredsene. Det vil give en kommune betydelige vanskeligheder at være delt mellem to politikredse. Den skal i så fald have to politimestre med i en række udvalg og råd, hvad der kan give kompetencespørgsmål, give indbyrdes uoverensstemmelse o. lign.